

RECENSION

Veerle Baetens och Johan Heldenbergh

The Broken Circle Breakdown

Originaltitel: **The Broken Circle Breakdown**
Svensk titel: **The Broken Circle Breakdown**
Regi: **Felix Van Groeningen**
Producent: **Dirk Impens**
Manus: **Carl Joos, Felix Van Groeningen**
Foto: **Ruben Impens**
Roller: **Veerle Baetens, Johan Heldenbergh, Nell Cattrysse, Geert Van Rampelberg, Nils De Caster, Robbie Cleiren m fl.**
Belgien 2012
Längd: 1 tim 51 min
Distributör: Njutafilms

Handlingen i belgaren Felix Van Groeningens *The Broken Circle Breakdown* (en titel som borde ha översatts, ingen lär minnas den) är en kärlekshistoria med dödliga komplikationer, och en hel del musik, läs bluegrass. Det är en mix som ibland är charmig, men de hurtiga rytmerna känns alltmer problematiska, framför allt i slutet.

Handlingen kan beskrivas i några få ord. En ateistisk bohem, Didier, tillika sångare i ett bluegrassband, möter en troende ung kvinna, Elise, som jobbar som tatuering och har tidigare älskarens namn i blå skönskrift på kroppen. Kärlek uppstår vid första ögonkastet, de flyttar in i Didiers risiga kåk på landet, barn följer, det mesta är lycka och harmoni tills lilla Maybelle i sexårsåldern drabbas av skelettcancer.

Där börjar filmen, i hjärtslitande scener på sjukhuset. Fortsättningen berättas i fragment mellan då och nu, det som på grekiska kallas kairos, i motsats till kronos, den lineära linjen. Det tar ett tag, åtminstone för mig, att vänja mig vid dessa abrupta skutt i han-

dlingen, då och då beledsagade av bluegrassmusiken, med Elise som sångerska. Ibland känns de mer som utfyllnad (fungerande kompisrelationer och social samvaro) än som fungerande element i en dramatisk helhet.

För dramatik blir det, sedan Didier under en konsert skällt ut president Bush, som med hänvisning till Gud och den kristna tron inlagt veto mot ett kongressförslag om satsning på ökad stamcells forskning. Resultat som kunde ha räddat dottern Maybelle. I förbifarten dömer han också ut all gudstro och ersätter denna för många, inklusive Denise, oantastliga storhet med Darwin.

Sedan utvecklas filmen i rätt förväntade banor. Elise blir ledsen, deprimerad, alltmer självmordsbenägen. En närmast desperat kärleksakt innebär ingen lindring, döden står och vinkar runt hörnet och tabletter finns till hands. Och så bluegrass igen. Det mest chockerande dödsackompanjemang jag någonsin hört. Tanken är säkert att bejaka livet, trots allt, men här känns det närmast som en lite hånfull kommentar: okay, det var döden – Belgien har dödshjälp – men livet går ändå vidare, business as usual.

The Broken Circle Breakdown är en sorgesång i flera tonarter som hamnar på flera stolar samtidigt. Dels vill den berätta en sorglig kärlekshistoria, men som samtidigt någonstans går över gränsen med berättelsens dubbla död.

Sedan budskapet mot det religiöst grundade motståndet mot en forskning i mänskighetens tjänst. Det temat känns tyvärr grunt, obearbetat, föga underbyggt, det räcker inte med hänvisning till den störtreaktionäre och i grunden obildade och rätt korkade presidenten George W Bush. Det finns väl knappt någon människa bortom vilda västern som någonsin tagit honom på allvar. Den sortens idiotier finns på betydligt närmare håll, Van Groeningens kunde gott på ett tidigt stadium i handlingen ha dragit in någon av mörkermännen inom katolska kyrkan. Fast då hade det förstås blivit ett djävla liv i det katolska Belgien, vilket höjt filmens specifika tyngd. .

Gunder Andersson

FILMRUTAN